

lig Led i Skolens Udvikling, men ere endnu kun i deres Begyndelse. Endelig har Samsfundet oprettet et Internat for Patienter, der enten komme hertil for at faa deres Bandedager eftersete eller fornyede, og for saadanne af Skolens Elever, som ikke andetsteds kunne faa et Hjem, dette er ligeledes endnu kun paa et Begyndelsesstandpunkt. Resultaterne af Virksomheden have været betydelige, navnlig over for de 3,468 Individuer, som have modtaget en virksom Hjælp af Samsfundet, uden hvilken de næppe vilde kunne have opnaaet Vinding for deres Lidelser, Evner og Mod til at ernære sig selv. Der anføres forskellige andre Punkter, hvor Samsfundets Virksomhed har været til stor Nytte. Samsfundet er imidlertid nu naaet saa vidt, at det maa søge større og bedre Plads for tilfulde at virke for sit Formaal med de forhaandenværende Kræfter; og der er derfor en sølelig Trang til at ombytte det nærværende indskrænkede lejede Lokale, der hemmer enhver Udvikling, med et større og mere formaalstjenligt. Til Opførelse af en ny Bygning savnes imidlertid de fornødne Midler, da alle Indtægter medgaa til den aarlige Drift, og der tillige den 31te December 1891 var et Understud paa 10,269 Kr. Over den Formue, som Samsfundet efterhaanden har erhvervet ved Medlemsbidrag og testamentariske Gaver, kan der ikke disponeres, da Renterne deraf ere fornødne til Dækning af Driftens Understud. Der andrages derfor om, at der til den paatænkte Bygning, som er anslaaet til 150,000 Kr., maa ydes et Tilskud af Statskassen enten alene ved en større Bevilling paa Finansloven eller ved en relativ mindre saadan i Forbindelse med en Forhøjelse af det Tilskud, der nu gives fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. I førstnævnte Tilfælde andrages om 100,000 Kr., $\frac{2}{3}$ af den nødvendige Sum til Bygningen, i sidstnævnte af 50,000 Kr. en Gang for alle og Forhøjelse af det nuværende Tilskud med 5,000 Kr., nemlig fra 15 til 20,000 Kr. aarlig.

Da Sagen afgøres ved Finanslovens og Tillægsbevillingslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

46. Fra Husmand S. A. Kristensen af Bodholdt om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 14de December 1892 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds, N. Nielsen).

Andrageren oplyser, at han, da han i 1846 var indkaldt som Soldat, under en Øvelse blev syg, derefter laa 3 Maanedes paa Garnisonssygehuset af Thyus og siden af og til har lidt af Smertes i det venstre Knæ. Efter at være hjempermitteret Oktober 1847, indkaldtes han paany til Tjeneste i Marts 1848 og deltog derefter i Felttogene i alle tre Krigsaar 1848—50, saaledes i Slagene ved Fsted, Rolding og Vejle. Da hans daarlige Knæ hindrede ham i at udføre fuld Tjeneste, blev han allerede fra 1849 kun benyttet som Stomager og deltog kun i aktiv Tjeneste, naar hans Kompagni udkommanderedes mod Tjenden. Under Frederiksstads Belejring fik han ved at springe over en Grøft en Brostfæde, som han, da denne Svaghed mellem Kammeraterne ansaaes for en Skam og udsatte Bedkommende for Spotterier, søgte at skjule, saa at kun den Stomager, med hvem han arbejdede, fik noget derom at vide. Han syede sig derfor selv et Bind og undgik derved Lægebehandling. Han kan efter Omstændighederne ikke skaffe juridisk Bevis for dette Forholds Bedkommende, men mener, at Hospitalets Bøger maa kunne give fornøden Oplysning om Thyussygdommen. Da han flere Gange forgæves har ansøgt Invalidebestyrelsen og Finansministeriet om Invalideunderstøttelse, men modtaget det Svar, at man ikke kan tilstaa ham den, fordi det ikke er godtgjort, at den Brostfæde, hvoraf han lider, er paadragen ved den militære Tjeneste, andrager han om, at Folketinget vil hjælpe ham til at erholde en saadan.

Udvalget gør ingen Indstilling.